

Határozatok Tára

AZ EURÓPAI UNIÓ KÖZSZOLGÁLATI TÖRVÉNYSZÉKÉNEK ÍTÉLETE (harmadik tanács)
2012. június 13.

F-63/11. sz. ügy

Luigi Macchia
kontra
Európai Bizottság

„Közszolgálat — Ideiglenes alkalmazottak — Határozott időre szóló szerződés meghosszabbításának elmaradása — Az adminisztráció mérlegelési jogköre — Gondoskodási kötelezettség — Az egyéb alkalmazottakra vonatkozó alkalmazási feltételek 8. cikke — Az OLAF főigazgatójának az OLAF ideiglenes személyi állománya felvételére és alkalmazására vonatkozó új politikáról szóló 2005. június 30-i határozatának 4. cikke — Az ideiglenes alkalmazotti szerződések maximális időtartama”

Tárgy: Az EAK-Szerződésre annak 106a. cikke alapján alkalmazandó EUMSZ 270. cikk alapján benyújtott kereset, amelyben M. Luigi az Európai Csaláselleni Hivatal (OLAF) megbízott főigazgatója által 2010. augusztus 12-én hozott, a felperes ideiglenes alkalmazotti szerződésének meghosszabbítását megtagadó határozat megsemmisítését kéri.

Határozat: A Közzolgálati Törvényszék az Európai Csaláselleni Hivatal (OLAF) megbízott főigazgatójának az L. Macchia ideiglenes alkalmazotti szerződésének meghosszabbítása iránti kérelmet elutasító 2010. augusztus 12-i határozatát megsemmisíti. A Közzolgálati Törvényszék a keresetet az ezt meghaladó részében elutasítja. A Bizottság maga viseli saját költségeit, és köteles viselni a felperes részéről felmerült költségeket.

Összefoglaló

1. Tisztviselők — A kérelmet hallgatólagosan elutasító bizottsági határozat ellen benyújtott kereset — Az indokolás hiányára alapított jogalap — A panaszt elutasító határozatban szereplő indokolás figyelembevétele (Személyzeti szabályzat, 90. és 91. cikk; az egyéb alkalmazottakra vonatkozó alkalmazási feltételek, 46. cikk)

2. Tisztviselők — Ideiglenes alkalmazottak — Felvétel — Határozott idejű szerződés meghosszabbítása — Az adminisztráció mérlegelési jogköre — Bírósági felülvizsgálat — Terjedelem (Az egyéb alkalmazottakra vonatkozó alkalmazási feltételek, 8. cikk és 47. cikk, (1) bekezdés, b) pont)

3. Tisztviselők — Ideiglenes alkalmazottak — Az adminisztráció gondoskodási kötelezettsége — A megfelelő ügyintézés elve — Terjedelem — Bírósági felülvizsgálat — Korlátok (Személyzeti szabályzat, 24. cikk; az egyéb alkalmazottakra vonatkozó alkalmazási feltételek, 11. cikk)

4. Tisztviselők — Ideiglenes alkalmazottak — Felvétel — Határozott időre szóló szerződés meghosszabbításának elmaradása — Bírósági felülvizsgálat — Terjedelem — Olyan határozat, amelyet nem előzött meg az alkalmazott helyzetének a szolgálati érdekre tekintettel történő vizsgálata — Jogellenesség

(Az egyéb alkalmazottakra vonatkozó alkalmazási feltételek, 2. cikk, a) pont, és 8. cikk, első bekezdés)

5. Tisztviselők — Kereset — Megsemmisítést kimondó ítélet — Joghatások — Végrehajtási intézkedések hozatalára vonatkozó kötelezettség — Terjedelem — Az ideiglenes alkalmazott szerződésének meghosszabbítását megtagadó határozat megsemmisítése — A kár megtérítésének hiánya tekintettel a megsemmisített aktus visszaható hatályú felváltásának lehetőségére

(EUMSZ 266. cikk)

1. Tekintettel a pert megelőző eljárás során bekövetkezett változásokra, amikor az adminisztráció panaszt elutasító határozata indokolást tartalmaz, amely nyilvánvalóan nem szerepelt abban a hallgatóságos elutasító határozatban, amely ellen a panasz irányult a sérelmet okozó eredeti aktus jogszerűségének vizsgálata során a panaszt elutasító határozatban szereplő indokolást kell figyelembe venni, mivel ezen indokolás szerepe az, hogy kiegészítse az említett jogi aktust. Ennélfogva a sérelmet okozó eredeti aktus jogszerűségét kell megvizsgálni, méghozzá a panaszt elutasító határozatban található indokokra tekintettel.

(lásd a 18. és 41. pontot)

Hivatkozás:

az Európai Unió Törvényszéke T-377/08. P. sz., Bizottság kontra Birkhoff ügyben 2009. december 9-én hozott ítéletének 58. és 59. pontja, és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat.

2. Noha az ideiglenes alkalmazottaknak egyáltalán nincs joguk a határozott időre szóló szerződésük meghosszabbítására, és az adminisztráció ebben a tárgyban széles mérlegelési jogkörrel rendelkezik, de azért az ezen jogkör gyakorlása során elfogadott határozattal szemben előterjesztett megsemmisítés iránti kereset tárgyában eljáró uniós bíróság is gyakorol jogszerűségi felülvizsgálatot, és ez a felülvizsgálat több szempontra is kiterjed, függetlenül attól, hogy fennáll-e formális indoklási kötelezettség.

Ennélfogva az uniós bíróságnak adott esetben meg kell vizsgálnia, hogy az adminisztráció a határozatát nem pontatlan vagy hiányos tényállásra alapította-e. Ennek keretében az uniós bíróságnak azt kell vizsgálnia, hogy az adminisztráció a határozata alapját képező tényállás megállapítása érdekében hatékonyan gyakorolta-e a rendelkezésére álló hatáskört, és figyelembe vette-e az összes releváns tényt. Adott esetben az uniós bíróságnak azt is meg kell vizsgálnia, hogy az adminisztráció az adott ügy releváns tényeit részletesen, illetve ténylegesen megvizsgálta-e, azaz az adminisztráció gondosan és pártatlanul kell végezte-e el ezt a vizsgálatot.

Az uniós bíróságnak tehát azt kell megvizsgálnia, hogy az adminisztráció elkövetett-e nyilvánvaló hibát azon tények értékelése során, amelyeket a vitatott határozat meghozatala céljából állapított meg. Márpedig az adminisztrációt megillető széles mérlegelési jogkör összefüggésében, annak megállapításához, hogy az adminisztráció elkövetett-e a tények mérlegelésekor olyan nyilvánvaló hibát, amely igazolja az e mérlegelés alapján elfogadott határozat megsemmisítését, a bizonyítékoknak, amelyeket a felperesnek kell előterjesztenie, elegendőeknek kell lenniük ahhoz, hogy a szóban forgó határozatban elfogadott tények értékelését hihetőségétől megfosszák.

(lásd a 43., 45. és 47–49. pontot)

Hivatkozás:

a Bíróság C-12/03. P. sz., Bizottság kontra Tetra Laval ügyben 2005. február 15-én hozott ítéletének 39. pontja; C-413/06. P. sz., Bertelsmann és Sony Corporation of America kontra Impala ügyben 2008. július 10-én hozott ítéletének 145. pontja.

az Elsőfokú Bíróság T-78/92. sz., Perakis kontra Parlament ügyben 1993. november 30-án hozott ítéletének 16. pontja; T-380/94. sz., AIUFFASS és AKT kontra Bizottság ügyben 1996. december 12-én hozott ítéletének 59. pontja; T-182/99. sz., Caravelis kontra Parlament ügyben 2001. május 8-án hozott ítéletének 32. pontja; T-330/00. és T-114/01. sz., Cocchi és Hainz kontra Bizottság egyesített ügyekben 2002. október 17-én hozott ítéletének 82. pontja; T-7/01. sz., Pyres kontra Bizottság ügyben 2003. február 6-án hozott ítéletének 64. pontja; T-55/03. sz., Brendel kontra Bizottság ügyben 2004. október 26-án hozott ítéletének 60. pontja; T-413/03. sz., Shandong Reipu Biochemicals kontra Tanács ügyben 2006. július 13-án hozott ítéletének 63. pontja; T-44/02. OP., T-54/02. OP., T-56/02. OP., T-60/02. OP. és T-61/02. OP. sz., Dresdner Bank kontra Bizottság egyesített ügyekben 2006. szeptember 27-én hozott ítéletének 67. pontja; T-289/03. sz., BUPA és társai kontra Bizottság ügyben 2008. február 12-én hozott ítéletének 221. pontja;

a Közszolgálati Törvényszék F-54/08. sz., Bernard kontra Europol ügyben 2009. július 7-én hozott ítéletének 44. pontja; F-8/10. sz., Gheysens kontra Tanács ügyben 2010. november 23-án hozott ítéletének, 75. pontja.

3. A gondoskodási kötelezettség és a gondos ügyintézés elve magában foglalja többek között, hogy a munkaszerződés megkötésére jogosult hatóságnak a tisztviselő vagy az alkalmazott helyzetére vonatkozó döntés meghozatalakor – még a széles mérlegelési jogkört gyakorlása keretében is – figyelembe kell vennie a döntést befolyásoló körülmények összességét; ennek során nem csupán a szolgálati érdekre, hanem az érintett tisztviselő vagy alkalmazott érdekeire is tekintettel kell lennie. Azonban pontosan az intézményeket a szolgálati érdek megítélésével kapcsolatban megillető széles mérlegelési jogkörre tekintettel az uniós bíróság felülvizsgálatának arra a kérdésre kell korlátozódnia, hogy az érintett intézmény ésszerű korlátok között maradt-e, és mérlegelési jogkörében nem járt-e el hibásan.

(lásd az 50. pontot)

Hivatkozás:

a Bíróság 33/79. és 75/79. sz., Kuhner kontra Bizottság egyesített ügyekben 1980. május 28-án hozott ítéletének 22. pontja; 125/80. sz., Arning kontra Bizottság ügyben 1981. október 29-én hozott ítéletének 19. pontja;

az Elsőfokú Bíróság T-112/96. és T-115/96. sz., Séché kontra Bizottság egyesített ügyekben 1999. július 6-án hozott ítéletének 147–149. pontja; T-14/03. sz., Di Marzio kontra Bizottság ügyben 2004. március 2-án hozott ítéletének 99. és 100. pontja.

4. Noha az uniós bíróságnak nem feladata, hogy felülvizsgálja a valamely intézmény által a feladatai megfelelő végrehajtása érdekében folytatni kívánt személyzeti politikára vonatkozó döntéseket, ha azonban ideiglenes alkalmazotti szerződés meghosszabbítását megtagadó határozat megsemmisítése iránti kérelem tárgyában kell eljárnia jogszerűen megvizsgálhatja, hogy az adminisztráció által elfogadott indokolás nem teheti-e kérdésessé a jogalkotó által a személyzeti szabályzatban meghatározott alapvető szempontokat és feltételeket, amelyek többek között annak biztosítására irányulnak, hogy a szerződéses személyi állomány tagjainak alkalmazása adott esetben idővel bizonyos mértékben folyamatossá váljon. Ekként kell tehát értelmezni az egyéb alkalmazottakra vonatkozó alkalmazási feltételek 8. cikke első bekezdésének b) pontját, amely szerint az említett alkalmazási feltételek 2. cikke a) pontjának hatálya alá tartozó ideiglenes alkalmazottak szerződése legfeljebb egyszer, határozott időre meghosszabbítható, és minden további meghosszabbítás határozatlan időre szól, ami pontosan az alkalmazás bizonytalanságával szembeni küzdelemre irányuló megelőző intézkedésként értékelhető. Ezt az értelmezést a gondoskodási kötelezettség is megerősíti, amely megköveteli, hogy ha a munkaszerződés megkötésére jogosult hatósághoz szerződés meghosszabbítás

íranti kérelemmel fordulnak, akkor többek között megvizsgálja, hogy van-e másik olyan, az említett 2. cikk a) pontja szerinti ideiglenes alkalmazotti álláshely, amelyen az érintettet szerződését szolgálati érdekből, vagy az eset elsődleges követelményeire tekintettel érvényesen meg lehetett volna hosszabbítani.

Ebből következik, hogy a munkaszerződés megkötésére jogosult hatóság megsérti a gondoskodási kötelezettséget és az egyéb alkalmazottakra vonatkozó alkalmazási feltételek 8. cikkét azáltal, hogy az említett alkalmazási feltételek 2. cikkének a) pontja alapján megkötött ideiglenes alkalmazotti szerződés meghosszabbítása iránti kérelmet általános módon a költségvetési lehetőségekre és az érintett érdemeire és képességeire hivatkozva utasítja el, elmulasztva annak megkísérlését – az érintett sajátos helyzete és azon feladatok egyedi vizsgálata keretében, amelyeket képes volna az intézménynél ellátni –, hogy az általa követett szolgálati érdeknek eleget lehet-e tenni azzal, hogy az érintettnek új feladatot és munkakört biztosítanak, tehát azzal a lehetőséggel, hogy a szerződését meghosszabbítsák vagy vele új ideiglenes alkalmazotti szerződést kötnek.

(lásd az 54., 60. és 61. pontot)

Hivatkozás:

a Bíróság C-251/11. sz., Huet ügyben 2012. március 8-án hozott ítéletének 37. pontja;

a Közszolgálati Törvényszék F-87/08. sz., Schuerings kontra ETF ügyben 2010. december 9-én hozott ítéletének 58. és 60. pontja; F-88/08. sz., Vandeuren kontra ETF ügyben 2010. december 9-én hozott ítéletének 59. és 60. pontja.

5. Valamely jogi aktus megsemmisítésével az uniós bíróság e jogi aktust visszaható hatállyal kiiktatja a jogrendből, illetve amennyiben a megsemmisített jogi aktust már végrehajtották, joghatásainak megszüntetése céljából vissza kell állítani azt a jogi helyzetet, amelyben a felperes a megsemmisített jogi aktus elfogadása előtt volt. Ezenkívül az EUMSZ 266. cikknek megfelelően az az intézmény, amelyeknek aktusát semmisnek nyilvánították, köteles megtenni az Európai Unió Bírósága ítéletében foglaltak teljesítéséhez szükséges intézkedéseket.

Mindazonáltal, valamely ideiglenes alkalmazott határozott idejű szerződése meghosszabbításának megtagadását illetően semmi esetre sem lehet kizárni, hogy az intézménynek az lesz az álláspontja, hogy az ügy iratainak teljes és részletes ismételt vizsgálatát követően, a hatályon kívül helyező ítélet indokolásának figyelembevételével újból meghozhatja a felperes ideiglenes alkalmazotti szerződésének meghosszabbítását megtagadó határozatot.

Következésképpen az uniós bíróság nem kötelezheti az intézményt az érintett illetményének a jogellenes határozat elfogadásának időpontjától számított megfizetésére.

(lásd a 64., 66. és 67. pontot)

Hivatkozás:

a Közszolgálati Törvényszék F-1/05. sz., Landgren kontra ETF ügyben 2006. október 26-án hozott ítéletének 92. pontja; F-83/09. sz., Kalmár kontra Europol ügyben 2011. május 26-án hozott ítéletének 88. pontja, az ítélettel szemben T-455/11. P. ügyszám alatt fellebbezés van folyamatban a Bíróság előtt.